

Publicerad 2008-04-24 19:26 av anits

att en gång som barn kunnat bestämma själv

håret var ju mit

TÄNK ATT JAG GJORDE DET GICK TILL FRISÖREN

Det glömmmer jag aldrig

jag var 11år gick i femte klass

Jag hade bestämt mig

klippa av det långa håret

skulle jag göra

pengar hade jag sparat

Var så trött på alla som drog

i mina flätor,trots att dom ibland

var uppsatta på huvudet med

hårnålar

En dag tog jag mod till mig

stegade in till frisören,som

fanns här i byn,lite nervös

var jag allt

Minns än idag hennes min

när jag stod där,säger jag

ska klippa mig

Det första hon säger

får du för mamma då

glömmmer aldrig hur lång

ansiktet hon blev när hon

hörde mitt svar

Det är mitt hår,mina pengar

vill du klippa mig,annars gör

jag det själv

Hon klippte mig ,jag var glad

och nöjd,tänkte inte på vad

dom skulle säga hemma,men

det var mitt hår

Livat blev det,jag hade ju klippt
av mig mina lockar

Den gången kände jag ett
egenvärde kunde bestämma
själv något jag så länge velat
göra

Lockarna kom aldrig tillbaka
det har jag aldrig sörjt över

anits 24 april 2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten